Biserica Creştină Baptistă 2

Timişoara, strada Zăvoi 12,
tel-fax: 0256 436 362
email: office@biserica2.ro,
www.biserica2.ro
pastori: Ioan Cocîrţeu, Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Credinţa, o valoare inestimabilă

27 Ianuarie 2013 97

...Pentru ca încercarea credinţei voastre cu mult mai scumpă decât aurul care piere şi care totuşi este cercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava şi cinstea, la arătarea lui Isus Hristos.
1 Petru 1 :7

Dragi creştini, lumea în care trăim e în continuă transformare. Omenirea, semenii noştri sunt într-o continuă căutare şi definire a valorilor. Aşa că suntem confruntaţi cu noi sisteme de valori, noi ierarhizări ale valorilor şi in cele din urmă cu noi crize a valorilor. Apostolul Petru într-o vreme de criză a bisericii prezintă credincioşilor adevărata valoare, care trebuie păzită, păstrată, în orice condiţii.

Credinţa e incomparabil mai valoroasă decât aurul, care generaţii la rând s-a păstrat în diferite sisteme de valori la cotele cele mai înalte. Valoarea credinţei depăşeşte orice imaginaţie. Credinţa pentru creştini e bunul ce trebuie păstrat cu orice preţ. Ea, credinţa poate aduce ce n-a dobândit nici un om pe pământ. Doar ea aduce credinciosului laudă, slavă şi cinste din partea lui Dumnezeu Fiul.

Tocmai pentru că aduce o astfel de poziţie, o astfel de stare, un astfel de privilegiu, credinţa fiecărui creştin este ţinta lui satan.

Dragi creştini, vă rog, nu faceţi troc cu satan, nu vă vindeţi credinţa, nu vă pierdeţi credinţa, nu renunţaţi la ea.

Orice v-ar oferi satan, nu vă pierdeţi răsplata pentru crediţna voastră.

Oricât v-ar oferi satan, nu vă pierdeţi slava care vă aşteaptă în ceruri.

Oricare ar fi strategia lui satan, nu vă pierdeţi cinstea de fiu a lui Dumnezeu.

Crizele vin şi trec, lumea se schimbă şi va avea un sfârşit, viaţa e scurtă şi plină de necazuri, dar creştinii care îşi vor păstra credinţa nealterată până la capăt, se vor bucura de valoarea ei o veşnicie.

Haideţi împreună cu mine să stăruim în credinţă, să umblăm prin credinţă, să ne păstrăm curată credinţa până la capăt şi vom primi cununa vieţii (Ap. 2:10).

Diacon Daniel Fărcuţ

CREDINȚA DE A RĂMÂNE ÎN LUPTĂ!

Paul Burdet

Îmi imaginez că primul gând care a fugit prin mintea tânărului David, a fost: „sunt prea mic pentru această sarcină!" Și a fost! În comparație cu Goliat, a fost.

Mi-l imaginez pe David fiind umplut de frică pregătindu-se pentru lupta cu gigantul, și dacă îmi închid ochii pentru un moment, aproape că pot auzi acele sunete ... armata de oameni maturi tremurând, inima din pieptul lui David bătând atât de tare și râsul unui om care privea în jos spre adversarul său, mic și nevrednic.

Vă puteți imagina combinația acestor sunete? Ce înfricoșător trebuia să fi fost David în acel moment! Ca și mine, cred că nici unul nu ne putem imagina având puterea necesară pentru a sta în sandalele lui David! ... Dar David a fost un caz atât de special, nu-i așa?

NU! Răspunsul e nu! David a fost doar un copil mic. El a venit echipat cu nimic mai mult decât o jucărie atât de comună, asemenea unei jucării comună copiilor din ziua de azi, și probabil mulți dintre noi ne amintim având una odată! Nu a fost nimic atât de extraordinar despre David ... cel puțin, nimic din ceea ce am putea vedea. Dar, ceea ce l-a făcut pe David atât de special a fost prezența lui Dumnezeu! Ceea ce l-a făcut pe David atât de capabil de a pune jos soldatul, nu a fost puterea lui! A fost doar un pur și un simplu cuvânt venit de sus!

„Căci nu voi veți lupta", ci Dumnezeu! (2 Cronici 20:15), e ceea ce i-a dat curajul lui David de a face ce Dumnezeu i-a cerut. Dacă David ar fi stat în fața uriașului fără nimic de partea lui, decât o piatră, nu cred că ar fi putut să o facă. Nu cred că ar fi putut continua.

Adeseori vin momente în viața fiecăruia când suntem puși să alegem, să fugim sau să rămânem! Ni se dă posibilitatea de a sta în mijlocul a ceva mult mai mare decât noi, așteptând cu răbdare harul lui Dumnezeu!

Când vin probleme în viață, le scoatem afară pentru a vedea gigant-ul căzând? Ne punem speranța în Dumnezeul lui David, care ne asigură că prin săgeți sau tunuri de incedii, bătălia nu este a noastră?

Când vine vorba de războaiele cu care ne confruntăm, oricine poate fugi. Chiar nu este nevoie de curaj pentru a fugi. Este mult mai puțin dureros de a întoarce spatele și fugi, lăsând gigantul să râdă.

E nevoie de o inimă atât de curajoasă de a rămâne pentru a lupta, lupta cea bună, un curaj pe care poate nu chiar îl avem. Dar dacă ascultăm cu atenție la Tatăl nostru, vom găsi un izvor de putere, din care vom putea bea oricând vom aveam nevoie! Vom descoperi un curaj care este liber de luat toturor care îndrăznesc să spună: „nu pot face asta de unul singur"!

„De aceea și Eu vă spun: cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide!" (Luca 11:9)

Dumnezeu ne invită astăzi să ne alăturăm luptei cea bună, nu asigurându-ne că războiul va fi ușor, dar ne promite că dacă ne vom ascunde sub aripa Lui, El va lupta pentru noi, împărtășind victoria. În luptă vom vedea o mulțime de lucruri deprimate. Vom fi tentați de atâtea ori să spunem: „mă dau bătut!" ... și dacă curajul va începe să fugă de la noi și o va face, El doar ne cere să ne amintim un lucru: El nu ne cere curajul de a lupta ... El pur și simplu ne cere „credința de a rămâne în luptă!"

Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci, după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc. (Iacov 1:12)

CREDINȚA SAU FAPTELE?

Samanta Buna

Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii. Romani 3.28

Avem în fața noastră o contradicție? Prin ce poate păcătosul să fie justificat în Fața lui Dumnezeu: prin credința în Hristos sau prin propriile fapte bune?

Cu siguranță, propriile fapte bune nu ne pot salva de judecata lui Dumnezeu. Ele nu sunt o justificare în Fața lui Dumnezeu. Această justificare are loc numai prin credința în Domnul Isus.

Când cineva este justificat prin credința în Hristos, Dumnezeu așteaptă să vadă și fapte bune. Aceste fapte bune le face un credincios fiindcă este iertat prin jertfa de la cruce și nu ca să fie iertat. Faptele credinciosului sunt roadele vieții veșnice pe care a primit-o când a crezut în Hristos. Acest adevăr îl subliniază Iacov când vorbește despre credința fără fapte.

Credința în Hristos este o justificare în Fața lui Dumnezeu: „Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul Isus Hristos“ (Romani 5.1). Justificarea credinței noastre în fața oamenilor are loc prin fapte: „ ...pentru ca cei ce au crezut în Dumnezeu, să caute să fie cei dintâi în fapte bune. Iată ce este bine și de folos pentru oameni!“

Tot așa și credința: dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși! Iacov 2.17

Sir Walter Scott trebuia să treacă odată un lac. S-a suit într-o barcă. După un timp a observat că barcagiul întrebuința două lopeți: pe una era scris „credință“, iar pe alta „fapte“. Marele scriitor l-a întrebat pe barcagiu ce înseamnă aceasta. „Vă arăt îndată, domnule“, a răspuns el și a început să vâslească numai cu lopata pe care era scris „fapte“. Barca se învârtea mereu pe același loc. Apoi a încercat numai cu lopata pe care era scris „credință“ și barca se învârtea din nou pe același loc. Apoi a pus în mișcare ambele lopeți, și astfel barca a ajuns repede la mal.

Credința și faptele merg mână în mână: întâi credința, apoi faptele. Dintr-o credință vie nu se poate să nu izvorască fapte. O credință care nu dă naștere la fapte este moartă. Tot așa și faptele care nu izvorăsc din credință sunt moarte. Așadar: „credința fără fapte este moartă“. Despre Avraam se spune: „Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită“ (Iacov 2.22).

*****

* O anumită categorie de credincioși spun că cea mai mare credință este să învii morții, dar eu cred că cea mai mare credință este aceasta: să te privești bine în oglindă, să vezi cine ești și apoi să crezi că Dumnezeu te iubește așa cum o spune în cuvântul Său!
– Paul Washer

* Credința nu este un act săvârșit o singură dată, ci o neîntreruptă privire aruncată din inimă lui Dumnezeu.
– A.W. Tozer

Duminică 27 Ianuarie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Luni 28 Ianuarie

18:30-20:30 Întâlnire tineret

Marți 29 Ianuarie

19-21 Repetiții Cor Mixt

Miercuri 30 Ianuarie

19-21 Fanfară

Joi 31 Ianuarie

18-19 Rugaciune cu fratii

Vineri 1 Februarie

17-18 Rugăciune cu surorile
18-20 Serviciu divin

Sâmbătă 2 Februarie

10:30-12:30 Repetiții orchestră

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Francisca Gutu
Ana-Maria Iacob
Petrea Elena
Ligia Briscan

Citește Biblia într-un an

	Dimineata	Amiaza	Seara
27 Ianuarie	Genesa 44-45;	Psalmi 49;	Romani 1-2;
28 Ianuarie	Genesa 46-47;	Psalmi 50;	Romani 3-4;
29 Ianuarie	Genesa 48-50;	Psalmi 51-52;	Romani 5-6;
30 Ianuarie	Exodul 1-2;	Psalmi 53-55;	Romani 7-8;
31 Ianuarie	Exodul 3-4;	Psalmi 56-57;	Romani 9;
01 Februarie	Exodul 5-6;	Psalmi 58-59;	Romani 10-11;
02 Februarie	Exodul 7-8;	Psalmi 60-61;	Romani 12;

Cei cu credința mică, așteaptă minuni mari să poată crede, dar cei cu credința mare chiar și fără minuni cred. – B. Victor

Anunțuri

-Duminică, 03.02.2013, în cadrul serviciului divin de dimneață va avea loc Cina Domnului. Să ne pregătim inimile pentru acest moment special.

Claici Victoria – 27.01
Ilcău Elena – 28.01
Timișan Ioan – 28.01
Oprea Cornelia – 29.01
Surducan Floriana – 29.01
Jivan Ion – 01.02
Negrei Anișoara – 01.02
Sîrbescu Simona – 01.02
Chifor Maricica – 02.02
Levai Bela – 02.02

Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi."
Matei 21:22

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro